

dum loco occultantur donec homo natus sit. & tunc ei datus sit anima ex dō.
 Sed hoc non est in rebus; nisi considerandum quid uel sinat. & non sinat quomodo am-
 ma datus sit homini. qđ scriptura non narrat ullo loco. nos non possumus dis-
 cernere. quod ueritas tacuit. Et nihil aliud sonat scriptura de hac re. nisi hoc
 tantummodo anima ad dō datus sit. Ergo saluator nŕ unde habuit ani-
 mam. Non de adam. sed unde adam. id est ex dō. quia quamuis de propa-
 gine peccati descenderit. tamen de propagine peccati non coepit. quia nec ipsa
 erat caro peccati. sed similitudo carnis peccati. non enim inde accepit reatu
 moriendi. Et anima quando de hoc corpore migrauerit. est corpora-
 lis an incorporealis. Incorporealis quidem est. Quomodo ergo por-
 tat. si incorporealis est. Incorporea quidem. similis corporibus.
 Et ubi portat ad locum corporeum. anima corporeum. Ad locum incorpo-
 rea similis corporibus. Querit ergo si potest anima absq. corpore
 inter angelos in perpetua beatitudine consistere sine defectu. quid ergo opus
 est. ut iterum surgat corpus ut illud tunc immortale induat. quod nunc
 mortale deposuit. Inest quidem corporis administratio quo recorda-
 tur animas. ut non illud summum p̄gat. donec consurgat corpus. ut qđ
 nunc ei uisum est. tunc sit ingit. Quid ergo opus est. ut parua
 li qui parentes habent & p̄ciosos patrem & matrem. iterum renascant
 p̄ aquam baptismatis. Quia unusquisq. in originali peccato nascit.
 & nisi renatus sit p̄ aquam baptismatis. non potest introire in regnum
 dī. Luc 9. Cum dē minaret homini mortē. die quo op̄bum uertit
 uirgerit. Cur non eo dem die mortuus fuerat. sic scriptura dicit. In quacumq.
 die comederis ex eo. morte morieris. Quattuor ēē mortes. scā scriptura
 manifestissime ostendit. Prima mors ē anime. quae suū deserit creatore.
 Cum enī deseruerit. peccat. Sine inquit. dñs in euanglō mortuos. sepe-
 lere mortuos suos. Ecce habet sedm animā sepelientes mortuos. & quos
 sepeliunt sedm carnē mortuos. Haec itaq. sententia duas mortes manifes-
 tissime ostendit. Unā animarū. Alterā corporum. Tertia solus ē anime.
 quā dum ex corpore exierit patitur. sedm illud. qđ in euanglō de illo de-
 duite legim. Pat̄ abraham inquit diues. mitte mibi Lazarū. ut digi-
 to suo refrigeret linguā meā. quia crucior in hac flāma. Quarta aut mors.
 Cum anima receperit corp. ut in ignē mittat̄ aetnū. sedm illud qđ dñs in
 euanglō de futuro iudicio dicit. Ite in ignē aetnū. & c. Die itaq. quo pecc-
 uit. adam. in anima mortuus ē. Sic enī corp. uiuit ex anima. ita anima ut
 beate uiuat ex dō. Ergo defuncta anima adae. uir dī mortua. ex qua

Paris BN. univ. acq. lat. 762

fol. 11^r

135
EATVS VIR. Generalit hic psalmus de uirumsto accipit.

Unde non homo sed uir uocat. qui in perfectum uirum puenit xpm.

Quia habet iustitiam impiorum. Quia non cognauit malum.

Et iura peccatorum non fecit. Quia non fecit malum. Et cathedra

pestilentie non sedit. Quia nec alios iniquitate docuit.

nec dicit non peccauit. cum nemo hominum sine peccato.

Sed non fecit. id non perseuerauit. Similitur intelligen

du non sedit. quia in mala doctrina non perseuerauit. Cuius

uoluntas in lege domini est. non coacte. nec timore

presentium futurarumque poenarum dominum seruauit sed amore.

Sed quia non sufficit sine operibus addidit. Et in lege eius

meditabitur. Meditatio ergo legis non inle

gendo. sed in faciendo legitur. Nam dies innox

temporis tempore et dies per locum. nox accipit

per tristitiam. Et erit tam lignum. Lignum. Christus

huic comparatur iustus. qui est deus nos fecit in celestibus;

et conregnare. hoc lignum plantatum: iuxta de

cursus aquarum. id est septem dona spiritus sancti. unde per cedunt

omnia flumina salutaria. quod non in presenti sed in futuro. dat fructum suum. id est sanctis suis beatitu

dinem sempiternam. Et huius ligni fructum. sensus. per folia. uerba notantur quae non defluunt

quod uerbum domini manet in perpetuum. Cuius omnia opera prosperant. quia inutilia esse non possunt.

Non sic impius. id est non aeternum impius sicut boni. sed inutiles et infructuosi uento superbie

dispribunt de terra uiuentium. Impius est quidam negat. Peccator. qui etsi peccauerit

tamen dominum confitetur et laudat. Ideo non resurgit impius in iudicio. Impius. id est incredulus.

In iudicio. ut iudicentur. qui iam iudicati sunt. Neque peccatores. Videlicet qui iudicabuntur.

In consilio iustorum. id est eorum qui iudicabunt cum domino. Quoniam nouit dominus. Illos uero non esse

deos. quorum opera sibi perbat accepta. Et iter impiorum. Impietas eius est. Nam non perit impius

sicut uertitur. sed impietas eius. Alioquin simul peribunt.

Quare fremuerunt. Tremuerunt propter bestiarum. Dicunt haec metaphoricę. contra infelicem

gentem iudeorum et contra herodem et pilatum. qui fremuerunt uelut bestie contra Christum innocentem.

et meditati sunt inania. legem legentes et non custodientes. dum Christum non receperunt a lege perditionem.

et quia Christum meditati sunt extinguere quod non ualuerunt. Assiterunt reges istos. herodes dicit

et pilatum. qui cum impiis iudeis. in necem saluatoris conspirauerunt. utique aduersus dominum dominum patrem.

Paris BN. univ. acq. lat. 762

fol. 135^r